

ГАЙДА́Й Леонід Йович (30. 01. 1923, м. Алексєєвськ, нині Свободний Амур. обл., РФ — 19. 11. 1993, Москва) — російський кінорежисер українського походження. Народний артист СРСР (1989). Державна премія РРФСР ім. братів Васильєвих (1970). Закін. ВДІК (1955;

майстерня Г. Александрова). Зняв кінокомедії (у більшості з яких також автор чи співавтор сценаріїв) переважно ексцентричні, з виразними сатир. мотивами. Прославився короткометраж. фільмами «Пес Барбос і незвичайний крос» (1961, за гуморескою С. Олійника) та «Самогонники» (1962). Наступні фільми — дослідж. соц. психології рад. суспільства: «Операція "и" та інші пригоди Шурика» (1965), «Кавказька полонянка» (1967), — представили унік. карикатурні стереотипи «вшивого інтелігента» (роль Боягуза, зіграна Г. Віциним), п'яниці-люмпена (Балбес — Ю. Нікулін), райкомівського господарника (Бувалий — Є. Моргунов) та «бойскаута» ранньобрежнєвської формації (Шурик — О. Дем'яненко). Знаковою також стала пародійна сатир. комедія «Діамантова рука» (1969). У 1970-х рр. Г. екранізував класичні літ. твори жанру: «12 стільців» (за І. Ільфом та Є. Петровим, 1971), «Іван Васильович змінює професію» (за п'єсою М. Булгакова «Іван Васильович», 1973), «Не може бути!» (за М. Зощенком, 1975), «Інкогніто з Петербурга» (за п'єсою М. Гоголя «Ревізор», 1978), «За сірниками» (за М. Лассіле, 1980).

В. М. Войтенко

Бібліографічний опис:

Гайдай Леонід Йович / В. М. Войтенко // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-28195>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).